

ВЕЛИГОРСЬКИЙ Іван (09. 06. 1889, с. Серафинці, нині Городенків. р-ну Івано-Фр. обл. — 21. 07. 1955, Торонто) — громадський діяч, педагог. Батько [М. Велигорського](#). Доктор філософії (1923). Закін. Коломий. гімназію (1909). Навч. у Віден. університеті (1913–14 та 1922–23). У липні 1911 був заарешт. за участь у демонстрації, учасники якої домагалися відкриття укр.

університету у Львові. Під час 1-ї світової війни брав участь у воєн. діях у складі австр. армії, 1918–19 — доброволець УГА. Потрапив у польс. полон. Після звільнення 2 р. працював в укр. приват. гімназії м. Чортків (нині Терноп. обл.). Вчителював також у гімназіях міст Городенка (нині Івано-Фр. обл.), Станіслав (нині Івано-Франківськ), був опікуном Пласту. 1933–41 — директор укр. приват. гімназії ім. О. Маковея (від 1939 — заг.-осв. школа) у м. Яворів (нині Львів. обл.). Під час нім. окупації працював учителем і перекладачем у Львові. 1944 виїхав до Кракова, де працював перекладачем, згодом — до Відня. 1946–48 — учитель і дир. гімназії у таборах для переміщ. осіб Фюссені й Міттенвальді (Німеччина). 1949 переїхав до Канади, працював у Онтарій. провінцій. мін-ві освіти. Член НТШ у Канаді, секр. філії Товариства у Торонто. Автор мовознавчих праць, рецензій на літературознавчі та мовознавчі праці, багатьох статей на теми виховання молоді, шкіл. підручників тощо.

Рекомендована література

1. Вертиполох Є. Доктор Іван Велигорський // Городенківщина: Істор.-мемуар. зб. Вінніпег, 1978.

[П. І. Арсенич](#)

Бібліографічний опис:

Велигорський Іван / П. І. Арсенич // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2005. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-32674>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).